

Mag sein, dass sich meine

Erinnerungen vermischen, sicher habe ich irgendwann einmal mit Anne im Winter einen Berg bestiegen, aber das muss länger zurückliegen als nur eine Nacht und einen Nachmittag. Es passt zu den übrigen sinnlosen Bildern.

Was soll ich in meiner Lage mit der Außenansicht einer bayrischen Apotheke anfangen, in der ich vor fünfzehn Jahren eine Zahnbürste erworben habe?

Was will die junge, schwarzweiße Katze, der mein Grundschullehrer vor den Augen der Klasse einen Tritt versetzt? Birgt die Erinnerung an ein unleserlich beschildertes Stück Autobahn irgendeinen latenten Sinn, den ich nur nicht mehr entschlüsseln kann? Vielleicht zieht längst mein Leben in einer geordneten und cineastisch wertvollen Darstellung an mir vorbei, aber ich bin intellektuell nicht mehr in der Lage, dem Film zu folgen.

Es hätte schlimmer kommen können. Immerhin habe ich nicht versucht, meinen Proviant mit der nicht vorhandenen Anne zu teilen. Das wäre umso schwieriger gewesen, als die vier tschechischen Keksriegel in ihren Jackentaschen steckten, nicht in meinen. Nein, hier geraten mir zwei Gedanken durcheinander, was unter diesen Umständen vermutlich normal ist und niemanden weiter beunruhigen muss. Ich muss nur die richtigen von den falschen Gedanken trennen wie die Schneeflocken von den Federn. Annes Jackentaschen sind jetzt meine Jackentaschen. Sie mögen unzugänglich sein – ich werde dem Hersteller später meine Überlegungen zu Reißverschlüssen mitteilen müssen – aber es sind meine Jackentaschen und meine Keksriegel. Ich muss sie mit niemandem teilen.

Môže byť, že sa moje spomienky pomiešali, určite sme v zime s Annou vyšli na nejaký kopec (fsp), ale to musí byť dlhšie než len jednu noc a jedno popoludnie. To sa hodí k zvyšným nezmyselným obrázkom. S čím mám začať v mojom stave s exteriérom bavorskej lekárne, v ktorej som pred pätnástimi rokmi dostal zubnú kefku?

Čo chce mladá, čierno-biela mačka, ktorej môj učiteľ zo základnej školy zatarasil cestu pred očami triedy? Skrýva spomienka na nečitateľné značky na časti diaľnice nejaký povrchný zmysel, ktorý len nemôžem rozlúštiť? Snáď sa môj život už dávno vyvíja v neusporiadanom a cineasticky vzácnom zobrazení na mňa, ale ja po intelektuálnej stránke už nie som schopný nasledovať film. (fsp)

Mohlo prísť aj horšie. Predsa som sa nepokúšal deliť sa s mojimi zásobami s neprítomnou Annou. Bolo by to o to ťažšie, keď štyri české kekсы boli strčené do jej vrecka bundy, nie mojej. Nie, tu sa zmiešali dve myšlienky, čo je pri týchto okolnostiach pravdepodobne normálne a nikoho to nemusí znepokojovať. Musím len oddeliť správne myšlienky od nesprávnych, tak ako snehové vločky od peria. Annine vrecká na bunde sú teraz moje vrecká. Im sa páči, keď sú neprístupné- neskôr budem musieť výrobcovi oznámiť moje úvahy o zipsoch- ale to sú (fsp) moje vrecká na bunde a moje kekсы. Ja sa o ne nemusím s nikým deliť.